

A SZENT



KERESZT

A Keresztrefeszített
Üdvözítő

Megjelenik
öt hetenkint
Évi előfizetés 70 fillér.

— A pécsi egyházmegyei hatóság

Társulatának
Hírnöke.

Megrendelhető:

Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata
Pécs, Árpád-utca 25. Csekksz. 4984.

/1936. számú engedélyével. —

Krisztus lelke szentelj meg engem.

Az élet állomásainál meg szoktunk állani; visszapillantunk, — számot adunk. — Előre nézünk, — programot jelölünk. Amikor lapunknak harmadik évfolyamát apostolkodási útjára indítjuk, mi is ezt tesszük. Hálát adunk a jó Keresztrefeszített édes Üdvözítőnek a kitüntetésért, hogy munkatársai lehetünk. Gyarlóságunk tudatában lezárjuk a multat és alázatos bizodalommal felemeljük tekintetünket Keresztrefeszített Üdvözítőnkhez és kérjük: Krisztus lelke szentelj meg engem!

Az új egyházi évvel mi is lélekben újjá akarunk születni, tevékeny lelkiéletre. Ehhez múlhatatlanul szükséges, hogy Krisztus lelke hassa át, szentelje meg a lelkünket. Szükséges, hogy Krisztus lelkének szentsége itassa át a mi, Krisztust szomjazó lelkünket.

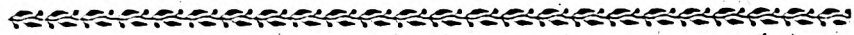
Lelki megújulásunk bekezdő fejezetének címlapjára egész évi, sőt egész életünkre szóló vezérgondolatként ezt a kérést írjuk: Krisztus lelke szentelj meg engem! Ez a vágy erősödjék bennünk cselekvéssé. Ne csak ajkunkon hordozzuk e vágyó kérést: váltsuk valórá! Rajtunk áll! Mutassuk meg életünkkel, hogy valóban Krisztus lelke él bennünk; Krisztus lelke szentelte meg a mi lelkünket. Hogyan? Mikor? Mely alkalmakkor? Krisztust igazán szerető lelkünk megtalálja az alkalmakat, amelyekkel bizonyosságot tehet arról, hogy őt Krisztus lelke kormányozza élete minden viszonylatában.

Ha gyermekded bizalommal adjuk át lelkünket Krisztus. megszentelő kegyelmi működésének, akkor Krisztus lelkének áhíata száll fel imádságunkban, azért alázatos, azért bizalom-malteli, azért hódolatteljesen Istent dicsőítő az imánk.

Ha Krisztus lelke él bennünk, a bűnök árnyékától is őrizkedünk. Krisztus lelke szentelte meg lelkünket, azért tiszta, büntelen az életünk. Krisztus lelke tesz erőssé a harcban a kísértéssel.

A gyakori, talán mindennapi, jól végzett szentáldozás gyümölcse e lelki megszentelődés: Nem is lehet ez másképen. A szentáldozásban Krisztus, az élő Krisztus tér be lelkünkbe, hogy azt éltesse, táplálja, erősítse, megszentelje. Szent áldozásaink perceiben gondolunk-e erre? Kérjük-e ilyenkor mélységesen alázatos lélekkel az isteni Üdvözítőt, hogy a mi gyenge, talán beteg lelkünknek legyen orvosa, tisztítsa meg, — szentelje meg, — ihlessen az Ő lelkének szentségével? Ha arról kell panaszkodnunk, hogy nem haladunk a lelkiéletben, keressük az okát. Elég élő hittel fogadjuk-e lelkünkbe az édes Jézust? Átadjuk-e Neki lelkünket, minden fenntartás nélkül, hogy benne munkálkodhassék kegyelmeivel? Ezt kell tennünk! Bízó odaadással át kell adnunk magunkat egészen az édes Jézusnak, hogy birtokába vehesse lelkünket, meggyógyíthassa, megszentelhesse. Ha így cselekszünk, akkor nem csak ajkunkkal mondjuk, de egész életünk cselekvésével hirdetjük a teljesült vágyat: Krisztus lelke szentelj meg engem!

Az ily módon megszentelődött lélek lendületes, tevékeny élete nem ismer már fáradságot Krisztus és a lelkek szolgálatában, sem saját lelke üdvösségéért vívott küzdelemben. A jól harcolt életharc után osztályrésze lesz az, amit élő hittel annyiszor kért így az Úrtól: „Ó édes Jézus hallgass meg engem, Szent Sebeidbe rejts el engem, ne hagyj Tőled soha elválni engem...”



Lórika karácsonyra készül.

Advent varázsa hatalmába ejtette Lórika lelkét is. Lórika intézetben nevelkedett. Mint minden gyermek ő is számolgatta a napokat karácsonyig. Neki eddig az advent csak karácsony közeledtét jelentette. Most egyszerre megváltozott minden. Lórika most is számolgatja a napokat, mikor repülhet haza az édes szülői otthonba. Fiókjában azonban rejteget valamit. Szorgalmasan gyűjtögeti a kis Jézuska jászolába szánt szalmaszálakat az ő pici, áldozatos önmegtágadásainak szalmaszálait. Jézuska biztosan megáldja Lórikát és sok, igen sok ajándékot hoz majd neki. Ajándékot, amelynek minden gyermek örülne. Talán hoz neki babát, képeskönyvet, sok édességet a csillogó karácsonyfán, — de hoz neki majd lelki kincseket is: szor-

galmat, engedelmességet, tiszta szívet, amellyel boldogan imádkozva teszi majd Jézuska jászolába gyűjtögetett szalmaszálaít és gyermekszíve melegével súgja meg Jézuskának: Betlehemi Jézuska imádlak és szeretlek!

Kövessük mi felnöttek is Lórikát és gyermekded szívvel és lélekkel boruljunk le a Kisded Jézus jászolánál. Sőt, ne csak ezt tegyük, — készítsünk szívünkben jászolt az édes isteni Kisdednek azzal, hogy szeretetünk melegével megnyitjuk szívünket kegyelmeinek, átadjuk Neki ezt a sokszor talán hideg, kérges szívet, hogy szeretetével betölthesse és boldogíthassa! Legyünk gyermekded tiszta szívűek és gondoljunk az édes Jézus szavára: „Bizony, bizony mondom nektek, ha meg nem tértek és nem lesztek, mint a kisdedek, nem mentek be mennyeknek országába. (Kor. I. 14. 20.)

Karácsony tiszta boldogságát csak úgy élvezzük majd igazán, ha szívünket, lelkünket mi is felékesítettük az erények illatával, megtisztítottuk a szentgyónás kegyelmi fürdőjében, — tápláltuk a szentáldozás isteni vendégségével. Ha így teszünk — boldog karácsonyunk lesz!

Karácsony vigiliája.

(Forrásmunka Dr. Artner Edgár: Az Egyházi Évnek leírása és magyarázata.)

A keresztényeknél ősrégi szokás volt, hogy a nagy ünnepekre különösebb áhítattal készültek. Ezt a készüléket vigiliának nevezték. Vigilia római eredetű szó és éjszakai őrtállást jelent. Vigilia napokon egész éjszaka virrasztottak, böjtöltek, imádkoztak a templomban. Később a vigiliai éjszakai istentiszteletét az előző nap délutánjára tették, majd az éjszakai vigilia teljesen megszűnt. Helyette azonban az ünnepet megelőző napra tették és mint ilyent gyakoroljuk még ma is. Az Egyház a legtöbb vigilián szigorú böjtöt ír elő. December 24-e, karácsony vigiliája is szigorú böjti nap. Tartsuk meg bünbánati készüléssel. Karácsonyest örömei között ne feledjük el a böjti tilalmat. Sajnos nagyon sokan nem gondolnak még ezen a szent estén sem lelkükre és egészen elmerülnek karácsony földi örömeinek élvezésébe. Oktassuk, tamítsuk őket, hogy az Egyház szellemében éljenek!

Karácsony vigiliáján gondoljunk összeüleinkre: Adámra és Évára. Gondoljuk végig, amit gyermekkorunkban a hittanórán tanultunk a bűnbeesésről, a megváltás ígérétééről. Lélekben kísérvük a Betlehembe igyekvő két szent utast. Egyesüljünk szomorúságukkal, amelyet az emberek kegyetlensége okozott. Megalázódva emlékezzünk arra is, hányszor kért az édes Jézus be-

bocsáttatást a mi szívünk ajtaján kopogva és hánszor zártuk el szívünket előle? Gondoljunk azokra a szerencsétlenekre, akik Jézust és követőit ma is oly szörnyű módon üldözik! Spanyolország véres borzalmi talán bűnbánatra indítanak. Igen! alázatos bűnbánatra van leginkább szükségünk. Tisztítsuk meg lelkünket a bűnbánat szentségében, hogy szívünk tiszta Betlehemébe fogadhassuk az édes Jézust. Ha így készülünk karácsony ünnepére igaz és tartós béke és boldogság lesz részünk. Ez a boldogság nem tűnik el az ünnepek multán sem és fényével bearanyozza földi vándorlásunk útjait.

Ha így készülünk a szeretet nagy ünnepére, valóban nagy örömet hirdetnek majd nekünk a karácsony gloriás ünnepi hangjai, mert lelkünkben is megszületik az édes Jézus, az örök békeség és boldogság forrása. Ezt a karácsonyi békét és örömet kívánjuk minden embertársunknak, hogy mindannyian egy szívvel, egy lélekkel zenghessük: „Fel nagy öröme ma született, aki után a föld epedett!”

Hillebrand Margit.

A kised Jézus jászolánál.

Csikorgó hideg van. Feketekendős nénikék, tagbaszakadt férfiak, mosolygó gyermekek, talán néhány álmos fiatal leány és fiú, — sietnek a falucska templomába, éjféli misére. Lábuk alatt csikorog a frissen esett hó. A templomból halvány fény és halk orgonaszó hallatszik. A kis harang mintha bensőségeiben szólna, hivoogatna mint máskor. „Giling-galang — jertek, jertek jó emberek! Imádjátok a most született kis Jézust! Giling-galang!”

Már elkezdődött az éjféli mise. Az ünnep varázsa fénylik a különben egyszerű templomocska minden zúgában. E fény a fenyőgalyakkal díszített, kivilágított jászolból sugárzik. E fény vonz — gyermeket, aggastyánt — férfit és nőt egyaránt. Sorban jönnek mind, mind! A falu- a város apraja-nagyja a jászolhoz zarándokol. Térdrehull — lélekben messze jár. — Betlehem első karácsonyéjszakája, a kegyelemmel teli, szent, csendes éj varázsa bűvöli el a lelkeket. Ahítattal zeng az ének: „Csendes éj, szentséges éj...” Mindenki érzi a szent éj mennyei békéjét. A jámbor lelkekből mindig szebben tör fel karácsony ünnepi boldogsága és a „Békesség földön az embernek” akkordjai között egészen feltáru az emberi szív. Békesség, oh áldott békesség! Mennyire szomjazzuk a békét! — A jászolnál térdelő egyszerű emberek talán bírják szívük mélyén a béke drága ajándékát, — de a nagy-világ zord, hideg és kegyetlen. A nagyvilágban garázdalkodik a bűn, a mocsok, az istentelenség. Szörnyű vihar tombol az emberiség élete felett!

Testvérem, ha karácsony szent éjszakáján te is ott térdelsz majd az édes Jézus jászolánál és összekulcsolt kézzel könyörögsz magadért, másokért, különösen kérjed a Kisded Jézuska áldását a tévelygőkre, a bűnbemerült szerencsétlenekre, akiket elvakított a gonosz lélek, rabul ejtett a világ, akik vakon rohannak örök vesztük felé. Kérjed az édes Jézust, hogy kegyelmének szent ihletével vonzza őket vissza az elhagyott atyai házba, hogy az örök karácsony békéjében, boldogságában nekik is lehessen majdan részük.

W. Irén.

Dicsőség mennyben az Istennek.

Régen, nagyon régen történt. Pásztorok őrizték csendes éjszakán a nyáját. Csillagos volt az ég mint most is oly sokszor. Talán ők is gyönyörködtek a csillagok ragyogásában, ahogyan mi szoktunk. — Talán az éjszaka csendjében el is szundikáltak kissé. Ekkor történt. Mint az égnék ragyogó, fényes csillaga szállt le a sivár, hideg földre, a csillagszemű édes isteni Kisded. — Isteni szeretetnek csodálatos, örök titka, ki hatolhat mélységedbe?! — Ekkor ragyogott fel Betlehem felett a fényes csillag, hogy Jézuska jászolához vezesse a pásztorokat, — királyokat, — a földnek minden népét. — Ezen a szent éjszakán csendült fel először angyalok ajkáról: „Dicsőség mennyben az Istennek.”

Hosszú-hosszú idő telt el azóta. Karácsony szent éjszakája évről-évre visszatér, hogy megihlesse kegyelmével az emberek lelkét, hogy a jászolban nyugvó Kisded szeretete sugározzék át minden ember szívébe. Betlehemben angyalok ajkáról zengett a „Gloria” és hirdette a békességet, az örömet az Istent-félt, jóakarátú embereknek. — A pásztorok, a jóakarátú emberek, a napkeleti királyok meghallották a himnuszt, amely az Egek Urát dicsérte és sietve-siettek az angyali szózatra, hogy megtalálják az angyalhirdette, a csillagfényjelezte szegényes barlangban az isteni Kisdedet, a megnyílt mennyeknek harmatát. — A jóakarátú emberek szívükbe fogadták az egek harmatozását és Isten dicsőségét hirdették életük hódoló himnuszával. — Ezeknek példáját követik ma is azok a lelkek, akik nemcsak üres érzelmekkel szeretik Jézust, de életük minden mozzanatával hirdetik színarany szeretetüket. Harsogó himnuszok zengésénél is hangosabban dicsőítik életükkel az ég és föld Urát és királyát Krisztust, aki szent vérével váltott meg bennünket.

A megváltás nagy, isteni művének első földi állomása Betlehem. Jászol és kereszt szorosán összeforrtak. Az Ige leszállt a földre, emberré lett, hogy szenvedjen, hogy engeszteljen

szegény, egyszerű, nélkülözéssel teli étellel és végül a keresztáldozattal megpecsételje büntől megváltatásunkat.

„Így szerette Isten a világot” (Ján. 3. 16.) Betlehem járszola — Golgota keresztfája, — tubernákulum örök szent áldozata! — És az emberek mégis oly hidegek! Ajkukon nem a „Dicsőség mennyben az Istennek” hódoló himnusza fakad. Százak és ezrek távol járnak Isten ösvényeitől. Rabjai lelkünk örök ellenségének, a sötétség fejedelmének. Őt szolgálják örökös sötét rabjában.

Betlehemi Kisded Jézuska, alázattal kérünk, bocsáss meg nekik, vond magadhoz őket is, akik eltévedtek, elbuktak, hogy ne legyen boldogtalan lélek egy sem, hogy minden ember ajkáról csendüljön fel: „Dicsőség mennyben az Istennek!”

Jézus szent nevének ünnepe.

A karácsonyi időszak szebbnél-szebb, tanulságos ünnepei közül különösen szép ünnep Jézus szent nevének ünnepe. Örömmel üljük meg azoknak névünnepét, akik nekünk kedvesek. Nem illő dolog-e tehát, hogy Jézus szentséges neve ünneperől különösképen megemlékezzünk?

Jézus szent nevének ünnepét jan. 2. és 5-e közötti vasárnapon, — ha pedig ezen időben vasárnap nincs, jan. 2-án — ünnepli az Egyház és teljes búcsút is engedélyezett erre a napra vagy nyolcada alatt, — a szokásos feltételekkel. — „A Jézus névre minden térd meghajoljon, a menyeeiké, a földieké és a földalattiaké.” (Filipp. 2. 10.) Így olvassuk ezt a Szentírásban. Így kellene lennie! Valóságban pedig hányszor tapasztaljuk az ellenkezőjét!

Jézus nevével csodákat műveltek az apostolok. Jézus neve üdvösségünk fegyvere. Jézus nevének hallatára menekül a gonosz; kísértő szellem. — Szép szokás Jézus nevével kezdeni a napot, munkaközben hozzá fohászzkodni és Jézus nevével ajkunkon pihenőre térni. Jézus nevét vessük a lelkünkbe és imádságként hordjuk ajakunkon. Vigyázzunk azonban és küzdjünk a rossz szokás ellen, amely minden adandó alkalommal, tisztelet nélkül, csak szokásból derűre-borúra emlegeti Jézus szent nevét. Ne tőrjünk, hogy akár magunk, akár mások, indulatban, haragban ejtsék ki.

Jézus szent neve legyen útitársunk az élet nehéz küzdelmeiben, bizodalmunk ha az élet sötétsége reánk szakad. Ilyenkor ne engedjük, hogy a reménytelenség, szomorúság ülje meg a lelkünket, mert Jézus mondotta: „Bizony, bizony mondom nektek, ha valamit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. (Ján. 10. 23—24.).

Jézus neve legyen menedékünk, ha kereszt nehcedik válsainkra. Ha megszoktuk, hogy életünkben mindenkor áhitattal hordozzuk ajkunkon Jézus szent nevét, — halálunk nehéz órájában is menedékünk lesz. Mily vigasztaló tudat az, ha valaki abban a nagy kegyelemben részesül, hogy Jézus nevével ajakán szállhat lelke az örök Bíró elé! Legyünk azon, hogy mi is Jézus nevével szívünkben, ajkunkon éljünk és egykor Jézus neve legyen az utolsó szó, amelyet kiejtve az Ő irgalmába ajánljuk lelkünket.

ÜZENETEK

Valamennyi kedves társulati tagunknak és előfizetőknek a Kisdéd Jézus áldását kívánjuk a szent ünnepekre, új esztendőre! Jézus Szent Szívével kezdjük az évet, hisz jan. 1-e első péntekre esik. Szilveszter estéjén különösen engeszteljük az édes Jézust!

Minden hónap harmadik péntekén a társulat központjában reggel 7 órakor szent misét mondatunk a társulat szándékaira és az imáinkba ajánlottakért.

Ugyancsak a hónap harmadik péntekén délután, télen 5 órakor, nyáron 6 órakor a társulat havi ájtatosságát szoktuk megtartani. Ezen az ájtatosságon imáinkba foglaljuk mindazokat különösképen, akik a társulat imáiba ajánlják magukat és szándékaikat.

Szeretettel kérünk mindenkit, terjesszék buzgón a Szent Sebek tiszteletét, hogy a következő évben is úgy mint eddig a tagok száma szaporodjék és mindig többen ismerjék meg a Szent Sebek tiszteletének nagy értékét és a belőle származó sok és nagy kegyelmet.

Ugyancsak szeretettel kérünk mindenkit, buzgólkodjanak előfizetők szerzésével kis lapunk számára; minden előfizető hozzájárul az örökengesztelés megvalósulásához. Az örökengeszteléssel azt szeretnénk elérni, hogy legyenek lelkek, akik hivatásszerűen, állandóan végzik a Szent Sebek tiszteletét. Nővéreink már fáradoznak ezen és ezért várják is olyan nagyon, hogy minél előbb teljesen be legyen rendezve a kápolnájuk, hogy ott állandóan engesztelhessék az édes Jézust azért a sok-sok megbántásért és bűnért, amellyel az emberek Őt illetik.

Társulatunk felvesz fiatal leányokat, akik egész életüket a sebekkel borított isteni Üdvözítő örökös engesztelésére óhajtsák szentelni. Irányítsuk őket a társulatba.

özv. Kiss Istvánné: Örömmel vettük kedves sorait és az előfizetésre, valamint a kápolnáinkra befolyt összeget is. Isterfizesse meg!

Mirbach Frida. Mikor kapunk megint cikket? Témát küldünk esetleg. — A kápolnahelyiség eddig igen szépen sikerült. Kérünk imát is erre a szándékra. A kis növendékek is már sóvárogva várják. Hát még a nővérek! Most gyűjtögetjük a rendezéshez valót.

Földespusztai kedves kis társulati tagokat szeretettel köszöntjük. A felvételi lapokat megkaptátok? Csak buzgólkodjatok, hogy minél többen engeszteljék az édes Jézust, hisz annyi sértés, annyi bántalom éri. Pedig Ő mennyire szeret bennünket! Örülnék, ha egyszer levelet is írnátok és elmesélnétek nekem, hogyan apostolkodtok. Jó?!

Darnoszelli-i hívek: Reméljük az előfizetők száma idén sem fogyatkozik meg! Az édes Jézus áldása legyen velük az új esztendőben is!

„Elmélkedések és Imádságok a Keresztrefeszített Üdvözítő Szent Sebeinek tiszteletére” c. könyvecske, megrendelhető: Pécs, Árpád-u. 25. Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata. Ára füzve 1 P. Jövedelme az örökengesztelés céljait szolgálja.

Chambon M. Márta nővér kivonatos és teljes életrajza kapható: Jó Pásztor zárda Budapest, Ó-Buda, Szőlő-u. 60. (Füzve 40 fillér és 5 P.).

Szemelvény Mária M. nővér életrajzából: (100. 101. o.). „Az ünnepek rendesen különös kegyelmeket hoztak kedves nővérünknek a Gyermeke-Jézustól. — Itt vagyok — szól az isteni Gyermeke, — ma ünnep van, jövök, hogy megörvendeztesselek téged... Tanuld meg e kis gyermektől, hogy hozzá hasonlónak, egészen kicsiny gyermeknek kell lenned. Ime, a kegyelem, amelyet én neked adok!... Ismerd el adományaimat... Tekints a saját nyomorúságodra is, és sohase veszítsd azt szem elől.”

„Leányom, hogy engem élvezhess, szükséges, hogy olyan légy, mint ezek, akiket itt látsz... azaz: ne vedd a világot már semmibe se, s szíved és gondolatod mindig csak nálam időzzék.”

„Amíg csak lesz egy szív, olyan mint a tied, amelyben gyönyörűségemet találhatom, ha a többi mind hálátlan lenne is, nem fogom sajnálni, hogy e világra jöttem.”

„Jézussal élni, gyermekded örömmel — magyarázta neki a Szentséges Szűz — annyi, mint őt mint gyermeket gondozni és részesülni abban az örömben, amelyet szívem akkor érzett, mikor oly boldogan dédelgettem őt a jászolban.”

Kiadja: a Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata és a Sancta Maria Intézet. Szerkesztésért és kiadásért felelős a S. M. I. igazgatója: Mirbach Júlia.